

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

El que som... o el que érem

La manca de valentia d'Antoni Martí porta a un cul-de-sac Brussel·les

L'edició del BonDia del divendres 8 de juny ens informava que el cap de Govern havia anunciat el dijous, des de París, que els dies 28 i 29 de juny es desplaçaran a Andorra el director del Servei Europeu d'Acció Exterior, Thomas Mayr-Harting, i Claude Maerten, cap d'Unitat d'Europa occidental d'aquell servei. Són els responsables de la negociació de la Comissió Europea amb Andorra, Mònaco i San Marino.

I Martí assegurava que “[...] no es desplacen a Andorra per comunicar una mala notícia”.

El context d'aquesta declaració, conjuminada amb la persistent manca de transparència amb la qual DA porta aquestes negociacions amb Brussel·les, podria fer pensar que per a Martí la bona notícia seria aconseguir un perllongament provisional de la situació especial del tabac.

El futur de la producció i la comercialització del tabac és una qüestió important, mai no ho hem negat. Però l'especialíssima configuració del sector tabaquer no pot condicionar la globalitat de l'acord d'associació. Tanmateix, la qüestió ha tingut tan ocupat l'executiu de Martí, fent sumes i restes de vots i no pas de magnituds econòmiques, que ha fet menystenir les altres qüestions, tant o més importants que el tabac, que estan damunt la taula en les negociacions amb la Unió Europea.

De tot això, ni Martí, ni el Govern, ni DA, ni els que els acompanyen en les negociacions no en parlen. Potser ho amaguen o potser no en parlen tampoc a

Brussel·les, atabalats com estan amb els seus compromisos tabaquers.

És evident que es perd la possibilitat d'aconseguir un bon acord d'associació amb Europa quan un mateix no hi creu, quan es redueix l'acord a la seva utilitat econòmica, quan s'agafa la qüestió del tabac com un argument electoral en lloc de pensar i plantejar el camí de l'embranchement com el gran projecte positiu per al futur de les properes generacions andorranes.

El sector tabaquer, especialíssim, no pot condicionar tot l'acord d'associació

Caldria parlar de la dependència excessiva dels ingressos tabaquers

Els ingressos tributaris per la importació de tabac continuen baixant. Les estadístiques de maig, que han tingut un repunt extraordinari, atípic i puntual, només han permès reduir el menyscapse –que era del 47,3% en els quatre primers mesos del 2018– per reduir-lo, en el comparatiu gener-maig, a una davallada del -33,8%.

D'això, de l'excessiva dependència d'aquests ingressos en el pressupost, n'hauríem d'estar parlant. I de com trobar un nou

model econòmic que assegurí la viabilitat del país.

A principis d'any, Alain Berset, president de la Confederació Helvètica, defensava davant el Fòrum Europeu de Lucerna una integració raonable de Suïssa a la Unió Europea i dibuixava el quadre general d'un edifici bilateral necessari.

En aquell Fòrum, Berset va voler recordar l'anàlisi que l'historiador Herbert Lüthy havia bastit l'any 1961: “La nostra voluntat de ser competitius en el pla econòmic entra en contradicció amb la nostra voluntat política de romandre el que som o, més aviat, el que érem”.

Una anàlisi vàlida encara avui, no solament a Suïssa sinó també a Andorra.

En l'àmbit de les relacions amb la Unió Europea, Martí es va veure obligat a seguir el camí que nosaltres havíem traçat del 2009 al 2011 i no va poder, com de ben segur volia, girar-se d'esquena a Brussel·les. Però en aquesta legislatura s'ha notat molt i molt que no sap, ni pot, ni probablement vol assumir la contradicció entre el desig de no tocar res i la inajornable necessitat de definir-se quant al contingut i l'abast de l'acord d'associació.

Per això, s'ha frustrat la possibilitat de mantenir un diàleg, seriós i documentat, entre els agents socials, econòmics i polítics del nostre país. Us diàleg frustrat perquè Martí només demana “consens” sobre la base del que ell fa però no vol escoltar, ni encara menys entendre, les exigències del país.